

HET THUISCHRIJFCAFÉ

OPDRACHT 9 - TUSSEN KUNST EN KITSCH...

Eigenlijk heeft deze opdracht geen nadere introductie nodig, iedereen zal wel eens 'verblijd' zijn met een cadeau dat je het liefste ergens in een kelder of zo zou laten verdwijnen...

- Schrijf een bedankbriefje voor iets spuuglelijks dat je ooit cadeau kreeg.

Geniet van het schrijven!!! ;-)) De deadline is **woensdag 20 mei a.s.**

'HELEMAAL VERKEERD' - DOOR JAN JONGERIUS

Beste Jacques, trouwe vriend,

Jammer dat je niet op mijn verjaardagsborrel aanwezig kon zijn. Je werd node gemist door mijn gasten. Ze misten jouw verbindende manier van vertellen. Jouw luidruchtige verhalen die nergens over gaan, langdradig zijn en juist daarom zo boeiend voor ze. Het meelachen gebeurt dan spontaan, het geeft een tof gevoel, dat schenk je ons altijd, makker, ik ben trots op je. You know.

Heb maar gezegd dat je een afspraak met de minister had, dat leek me wel passend. Ik vermoed overigens dat je met je nieuwste vriendin in je boot op het water zou liggen, ik gun het je graag. Je nieuwe boot moet nog ingevaren worden, weet ik. Grapje, kerel! De meeste gasten dachten dat jij in de handel zit, ik denk omdat ze jou zo'n goede prater vinden, altijd vind je de juiste woorden en de goede klank. Een van de dames, voor mij de allermooiste, dacht serieus dat jij schrijver zou zijn. Jij zou schrijven onder pseudoniem, ze herkende in jou wel iets van valse bescheidenheid. Ja, het woord vals is van haar, ik begreep dat ook niet. Het idee leidde tot een uitwisseling van namen waaronder je zou kunnen schrijven. En zo was je dus toch weer de aanleiding tot veel gelach. Ik heb genoten, zoveel spontane creativiteit.

Jammer dat je er niet bij was, ook jij zou genoten hebben. En misschien had je dan een keer kunnen lachen om de humor van anderen. Een leermomentje. Ik weet hoe kritisch je naar jezelf kijkt, het zou echt leerzaam geweest zijn. Ja, en er ontstond ook een gesprek of jij zou kúnnen schrijven, zou jij een boek kunnen schijven. Zou je in staat zijn om zonder schaamte terug te lezen wat je zo rap kunt vertellen. En hoe zou je dan jouw schaterlach in woorden vatten. Want zonder die lach zou het minder zijn, zeg maar gewoon, zou het niets zijn. Interessante discussies. Maar een roman over niets is ook wel een mooie weergave van onze wereld, dat vond ik zelf wel een goede. Even een serieus momentje. Moet ook kunnen. Nee, ik noem geen namen zeg, ik ken jouw belangstelling voor anderen, iedereen had een borrel op, je weet zo zijn we niet, zelfbeheersing is onze kracht, leve de vrijheid, toch?

Bij het weggaan kwam je ook veel ter sprake. Jammer dat jouw beste vriend Jacques er niet was, maar nu konden we wel meer met elkaar praten. Ze bedoelden vast dat het lastig was nu, elkaar vrolijk te onderhouden. Of, en dat was heel gemeend; jammer dat we de traditionele voorstelling van Jacques nu moesten missen. Of de goede raad de volgende keer een muziekje op te zetten, het was nu soms zo stil.

Ik hoop dat ik je een beeld heb kunnen schetsen van mijn interessante borrel en we zien elkaar vast binnenkort bij een Loetje in den lande.

Geniet kerel,
Gérard

P.S.

Jouw werkelijk grote en prachtige verjaardagscadeau voor mij, waarvoor ik jou bij deze zeer hartelijk bedank, heb ik aan Liselore, mijn nieuwste vriendin, meegegeven. Ze vond het beeld 'helemaal verkeerd' maar juist daarom wel mooi. Ze had nog een open plekje achter in haar tuin, ze kwam er niet zoveel; daar pasten de kleuren precies. De plusminus vijftwintig kilo gips en de minstens drie kilo willekeurig aangebrachte verf heb ik naar haar auto gesjouwd, zo ben ik dan ook wel weer op zo'n avond, je kent me. Heb niet gezegd dat ik het van jou gekregen heb voor mijn verjaardag, maar dat kan ik, als jij dat wilt, alsnog doen. Het is jouw type, nog steeds maatje³⁸, je zou een afspraak kunnen maken. Ik hoor het wel, ben blij dat het brok gips een bestemming heeft gekregen.